NN 35/2020 (23.3.2020.), Presuda Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj UsI-1534/18-18 od 4. lipnja 2019.

UPRAVNI SUD U ZAGREBU

743

PRESUDA

Upravni sud u Zagrebu, po sucu pojedincu toga suda Tamari Bogdanović, uz sudjelovanje Elizabete Kajtazi, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja I. B. iz P., protiv tuženice Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Z, uz sudjelovanje zainteresirane osobe H. p. d.d., Z., radi odbačaja zahtjeva, nakon usmene i javne rasprave, 4. lipnja 2019.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/18-02/09, urbroj: 376-04-18-6 od 4. srpnja 2018.

Obrazloženje

Osporavanim rješenjem tuženice Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/18-02/09, urbroj: 376-04-18-6 od 4. srpnja 2018. odbačen je kao nedopušten zahtjev tužitelja za rješavanje spora korisnika poštanskih usluga HP – H.p. d.d., a u vezi rješavanja prigovora zbog postupanja poštonoše u slučaju preuzimanja pošiljaka od strane punomoćnika.

Prema podacima spisa predmeta, tužitelj je 23. svibnja 2018. podnio tužbu, a koju je ispravio 12. lipnja 2018., i iz koje proizlazi da tužbu podnosi radi šutnje uprave u vezi njegove pritužbe od 19. siječnja 2018. Nakon odgovora na tužbu tuženika da je o navedenoj pritužbi u međuvremenu riješeno rješenjem od 4. srpnja 2018., tužitelj je proširio tužbu i na to rješenje. Tužitelj se pritom pozvao na članak 54. i 56. stavak 4. Zakona o poštanskim uslugama, jer smatra da postoji zakonska osnova da tuženik postupi prema navedenim zakonskim odredbama.

Iz tužbenih navoda proizlazi da predlaže sudu da poništi osporavano rješenje tuženice.

Tuženica u odgovoru na tužbu u cijelosti ostaje kod navoda danih u obrazloženju osporavanog rješenja i ističe da postupanje davatelja poštanskih usluga s punomoćima i načini ovjeravanja punomoći za primanje pošiljaka nisu prigovori iz članka 54. Zakona o poštanskim uslugama o kojima tuženica odlučuje u sporovima iz članka 55. navedenog Zakona. Naime, člankom 54. navedenog Zakona predviđa se da se postupak rješavanja prigovora pokreće zbog gubitka pošiljke, oštećenja pošiljke, prekoračenja roka za uručenje pošiljke, te kada ugovorena poštanska usluga nije obavljena, pa tuženica nije mogla odlučivati o iznesenom prigovoru. Ističe da nepravovremeno provođenje postupka rješavanja prigovora pred davateljem usluge ne utječe u bitnome na rješenje spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga pred tuženikom. U odnosu na podnesak tužitelja od 2. svibnja 2019. kojim osporava odluku tuženice od 15. travnja 2019. navodi se da se u odnosu na tu odluku pred ovim Upravnim sudom već vodi upravni spor, pod brojem: UsI-1474/19.

Predlaže sudu odbiti tužbeni zahtjev.

Zainteresirana osoba se na tužbu očitovala na način da je tužbu zbog nerazumljivosti trebalo odbaciti kao neurednu. Posebno se ističe da je u konkretnom slučaju tužitelj u svom prigovoru i pritužbi u bitnome isticao nezadovoljstvo što je dužan punomoć kojom ga je majka opunomoćila za preuzimanje pošte predočiti poštaru, a sve sukladno odredbama Općih uvjeta za obavljanje univerzalne usluge. Naime, poštar koji obavlja dostavu za punomoć može saznati samo ukoliko mu istu predoči tužitelj, pa su tim više nejasni tužiteljevi prigovori usmjereni na njegovu dužnost predočenja punomoći prilikom uručenja pošiljaka koje su adresirane na njegovu majku.

Predlaže sudu da odbije tužbeni zahtjev.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Sud je održao usmenu i javnu raspravu u prisutnosti opunomoćenice zainteresirane osobe i u odsutnosti uredno pozvanih tužitelja i tuženice, na temelju ovlaštenja iz odredbe članka 39. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima (»Narodne novine«, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.), o čemu su tužitelj i tuženica bili upozoreni u pozivu za raspravu.